

Şehit Miraj Hossain

Doğum tarihi:	11 Mart, 1995
Şehadet tarihi:	5 Ağustos, 2024
Bölge:	Dhaka Şehri
İlçe:	ঢাকা

Kısa Biyografi

Meslek: Mağaza müdürü, Alo Door House
Şehadet Yeri: Dakka, Jatrabari Karakolu yakınları

Şehitlik Olayı ve Detayları

Başkent şehri Dhaka'nın en yoğun bölgelerinden biri olan Jatrabari'deki Madhubag. Birçok kişi taşradan bu şehre yerleşmek için gelir. İşte böyle bir ortamda, Janab Md. Abdur Rab ve eşi Momtaz Begum, Demra'nın Paradgair yakınlarındaki Madhubag'da kendi geleceklerini kurmak için gelmişlerdir. Janab Md. Abdur Rab, yeni şehirde kiralık bir legunayı (ücretli taşıma aracı) kendi iş yeri yapmıştır. Gün boyunca çok çalışır, akşamları eşiyle birlikte gelecek planları yaparlardı.

Bir süre sonra, 11 Mart 1995'te evlerine bir neşe kaynağı olan şehit Miraj Hossain dünyaya gelir. Anne-baba, oğullarını sevgi ve şefkatle büyüttüler. Daha sonra Miraj'ın iki kardeşi daha oldu; isimleri sırasıyla Abdullah ve Popi'dir. Çocukların büyümesini izleyen Momtaz Begum umutla doldu ancak bu umut kısa sürede hayal kırıklığına dönüştü. Miraj'ın babası Abdur Rab'ın akciğerlerinde enfeksiyon tespit edildi. Hastalık nedeniyle işe gidip gelmesi durdu. Tedavi masraflarını karşılamak için sonunda babasının miras bıraktığı toprakları satmak zorunda kaldılar.

Miraj'ın tek kız kardeşi Rubina Akter Popi'dir. Babası Abdur Rab, birçok hayalle kızını evlendirmiştir. Maddi açıdan alt-orta sınıfa mensup olmalarına rağmen kızının düğünü için hiçbir fedakarlıktan kaçınmamıştır. Kızının kayıvalidesine iyi davranması için elleri dolu dolu hediyeler gönderdi. Birkaç yıl boyunca aile yaşamı düzgün şekilde devam etti ve aileye yeni bir misafir katıldı. Ancak bir gün ilişki bozuldu ve sevgi dolu tek kızı tekrar Abdur Rab'ın evine döndü. Boşanmanın acı hikayesi böylece başlamış oldu. Kızının bu trajik sonunu sessizce kabullenmek zorunda kaldı Abdur Rab.

"Durumlar insana gerçekliği öğretir."

Sorumluluk Kendi Üstünde

Bir yanda Abdur Rab'ın hastalığı, diğer yanda kocasından ayrılmış kızı Popi'nin geri dönmesiyle bütün aileye fakirlik çöker. Evde açlık kol gezer. Bir avuç yemek eksikliğinden dolayı Miraj Hosen'in eğitimi yarıda kalır. Bir noktada zorunluluktan ailesinin tüm sorumluluğunu sadece 15 yaşında kendi omuzlarına alır. Çeşitli dükkanlarda dolaşarak sonunda 'Alo Door House Store'da düşük ücretle çalışmaya başlar. Bazen fazla mesai, bazen tatil günleri... Sanki hiç durmayan bu yılmaz savaşçı. Yavaş yavaş mahallenin güvenini kazanır. Çalışanlıktan kasiyerliğe terfi eder. Ev kirası, babasının tedavi masrafları, kardeşlerinin eğitimi ve evin tüm giderlerini karşılamak için çok zorlanır. Buna rağmen Miraj durmaz, çalışmaya devam eder.

Kardeşe Güven

Şehit Miraj'ın küçük kardeşi Abdullah (26 yaşında). Maddi sıkıntılar nedeniyle 10. sınıftan sonra eğitimine devam edemedi. Şu anda ülkenin ulusal satranç oyuncularından biridir. Satranç meslek olarak zorluklar getirse de, bunun arkasındaki hikaye gerçekliği yeniyor gibi. Özel kulüp aidatları, kayıt ücretleri gibi

masraflarda Abdullah'ın bu seviyeye gelmesinde en büyük katkı sahibi olan kişi, şehit Miraj Hosen'dir. Aile zorlukları ve sıkıntıları döneminde o, tek dayanak olmuştur. Bu yüzden kendisi aç kalsa bile kardeşinin kulüp aidatını ödemiştir.

"Sen yanımda olmazsan ben yemek yiyemem."

Annesiyle yakınlık

Tüm gün çalıştıktan sonra Miraj ilk olarak annesini arardı. Bu yüzden geç saatler olmasına rağmen Mamataj Begum çocuğu için uyanık kalmak zorundaydı. Uyusa bile huzur bulamıyordu. Miraj tekrar tekrar "Anne, anne" diye çağırdığında, annesi onu hemen bulurdu. Bazen Mamataj Begum, biraz sabırsız bir sesle oğluna şöyle derdi: "Hep yanımda oturamazsın, başka işler de var." Miraj ise cevap verirdi: "Sen yanımda olmazsan yemek yiyemem."

Aniden Ülkede Hareketlenme

2024 yılının Temmuz ayında ülkede ani bir halk hareketi dalgası yükseldi. Öğrenci halkı adeta protestolarla patladı. Devlet memurluğundaki ayrımcılık kotasını kabul etmeyen halk, Hasina hükümetini kınadı. Bu bağlamda ayrımcılığa karşı öğrenci grupları çeşitli eylemler düzenledi. Ardından eylemler gerçekleştirmek üzere birer birer sokaklara döküldüler. Hareketi bastırmak için ise dönemin zorba katili Şeyh Hasina ve yandaşları var gücüyle harekete geçti. Onların kışkırtmasıyla yüzlerce taze can, Awami teröristleri ve kamu düzenini bozan polis güçleri tarafından katledildi.

"Şimdi gençliğin, yürüyüşe çıkma zamanı."

Halkın Zaferi

Hareket giderek hız kazandı. Temmuz ayı adeta bitmek bilmedi. 4 Ağustos'ta ülkenin 64 ilçesinden halkın uyanışı yükseldi ve şu sloganlar atıldı: "Talep bir, Hasina istifa!" Ayrımcılığa karşı öğrenci halkı "Mart'tan Dakka'ya Uzun Yürüyüş" adlı büyük bir yürüyüş programı ilan etti. Ertesi gün, 5 Ağustos'ta tüm ülke halkı tek yürek olarak uzun yürüyüşe katıldı; yüzbinlerce insan meydanlardaydı. Durumun kötüleşmesi üzerine zorba yönetici Şeyh Hasina istifa etmek zorunda kaldı. Halkın öfkesiyle sarsılan Hasina sonunda ülkeden kaçarak uzak Hindistan'da sığınak aramak zorunda kaldı.

"Kaçtı, kaçtı, Şeyh Hasina kaçtı!"

Katil Hasina'nın istifası tüm ülkede zafer yürüyüşleriyle kutlandı. Küçük büyük herkesin dilindeydi aynı sözler: "Kaçıyor, kaçıyor, Şeyh Hasina kaçıyor!"

"Kardeşim, bir kez konuş bakalım!"

Zafer Yürüyüşü ve Şehadet

Öğrenciler ve halkın yoğun protestoları karşısında Şeyh Hasina istifa edip kaçtıktan sonra, Miraj Hossain bir zafer yürüyüşüne katıldı. Yürüyüş, Jatrabari karakolunun önünden geçerken, katil polis güçleri Miraj'ı hedef alarak ateş açtı. Kurşunla vurulan Miraj bir anda yere yığıldı.

Bu durumda, onu olay yerinden bir özel hastane çalışanı kurtardı ve daha sonra Mitford Hastanesine götürdü. Hastane yetkilileri onun hayatını kaybettiğini açıkladı. Şehadet haberi anında yayıldı ve cenazesi evine ulaştı. Şehidin anne-babası ve yakın akrabaları büyük bir yas içinde gözyaşlarına boğuldu. Annesi Momtaz Begüm, oğlunun yüzüne son kez sevgiyle bir öpücük kondurdu.

Komşuların sevgisi ve saygısıyla, Şehit Miraj Hossain "ulusal kahraman" unvanını aldı. Küçük kardeşi başucuna oturarak defalarca, "Ağabey, ağabey, bir kez olsun konuş benimle" diye seslendi. Küçük kardeşini kaybeden ablası perişan oldu, adeta tüm hayatı yıkıldı.

Babası Abdur Rob, oğlunu Allah'a emanet etmek üzere tabutu omzuna aldı. Gözleri yaşlı bir şekilde cenaze

alanına ulaştı. Yüzlerce kişinin katılımıyla, Dogair Camii önünde cenaze namazı kılındı. Ardından baba Abdur Rob, şehit oğlunu kendi elleriyle Dogair Mezarlığına defnetti.

"Şimdi neyle yaşayacağım?"

Şehidin annesi, kardeşi ve kız kardeşinin tepkisi

Şehit Miraj Hossain, üç kardeşten ailenin ilk erkek çocuğuydu. Küçük yaşlardan itibaren ailenin yükünü omuzladığı için herkes onu çok severdi. Bu yüzden oğlunu kaybeden acılı anne ile kardeşleri bugün adeta perişan halde.

Anne dedi ki:

"O, benim ailemin tek dayanağıydı. Oğlumu kaybettim, şimdi ben neyle yaşayacağım? Ailem artık nasıl devam edecek? Oğlumun ne suçu vardı? Kimler oğlumu bu şekilde öldürdü?"

Kız kardeşi dedi ki:

"Miraj'ı canımdan çok severdim. Şimdi ben kime 'ağabey' diye sesleneceğim? Onun ülke için canını vermesi tek tesellim. Allah ona şehitlik mertebesi versin."

Küçük kardeşi dedi ki:

"Ben küçük yaştan beri ağabeyimle aynı yatakta uyudum. İkimizin bir tek yatağı vardı. Nice geceler oldu ki birlikte sohbet ederek geçirdik. Şimdi yatağa uzandığımda onu hatırlıyorum. O bana bir baba gibi şefkat, sevgi ve disiplin verirdi. Aramızdaki ilişki bir arkadaş gibiydi."

Şehit Ailesinin Durumu

Şehit Miraj Hossain'in babası hâlâ akciğer enfeksiyonu nedeniyle hastalıkla mücadele ediyor. Annesi ise ciddi bir nörolojik hastalıktan muzdarip. Ailenin her ay yaklaşık 2000 taka değerinde ilaca ihtiyacı oluyor. Bu yüzden oğullarını kaybettikten sonra aile büyük bir endişe ve sıkıntı içine düşmüş durumda.

Şehidin küçük kardeşi, satrancı meslek edinmişti ancak bu da onu sıkıntıya sokmuş. Satranç Federasyonu, şu anda maç ücreti dışında oyunculara aylık ya da toplu ödeme yapmıyor. Ailede şu an gelir getiren kimse bulunmadığı için kardeşi federasyondan ayrılmayı düşünüyor. Herhangi bir işe yönelmek için çabalıyor.

Ev kirası ve diğer temel giderlerin tamamını daha önce Şehit Miraj Hossain karşılıyordu. Şu an ise aile, ilaç alacak kadar bile maddi güce sahip değil.

Artık şehit annesi, evladının yanına oturup onunla sohbet edemiyor... Artık geceleri oğlunu bekleyerek uykusuz kalmıyor. Sadece merhametli Rabbi'nin kapısına ellerini açıyor. Adeta her an dua içinde yaşıyor. Rabbine şöyle niyaz ediyor:

"Ey Allah'ım! Oğluma cennetin en yüce makamını nasip et. Onu şehitlerin arasına kat. Âmin."

Kişisel Bilgiler

Adı: Miraj Hossain

Meslek: Mağaza müdürü, Alo Door House

Doğum tarihi ve yaşı: 11 Mart 1995, 29 yaşında

Yaralanma tarihi: 05-08-2024, öğlen 12:40

Şehadet tarihi: 05-08-2024, öğlen 12:45

Olay yeri: Jatrabari Karakolu civarı

Defin yeri: Dogair Mezarlığı, Madhubag, Jatrabari

İkamet adresi: Köy: Madhubag, Para Dogair, Karakol: Jatrabari, İlçe: Dhaka

Baba: Md. Abdur Rob, emekli kamyon şoförü (51 yaşında)

Anne: Momtaz Begum, ev hanımı (46 yaşında)

Ev ve mülk durumu: Aileye ait herhangi bir miras kalan tarım arazisi ya da konut arsası bulunmamaktadır.

Kardeş Bilgileri:

1. Abdullah – 26 yaşında, meslek: satranç oyuncusu (kardeşi)
2. Mst. Rubina Akter Popi – 36 yaşında, boşanmış (kız kardeşi)

Öneriler / Teklifler

1. Şehit Ailesine Aylık Destek Sağlanmalı

Şehit Miraj Hossain'in ailesi şu anda herhangi bir gelir kaynağından yoksundur. Ailenin temel ihtiyaçları, özellikle ilaç ve kira giderleri, düzenli bir maddi destek olmadan karşılanamaz. Bu nedenle devlet ya da yardım kuruluşları tarafından aileye aylık sabit bir yardım tahsis edilmesi büyük önem taşımaktadır.

2. Şehidin Küçük Kardeşine İstihdam Sağlanmalı

Şehidin kardeşi Abdullah, şu an geçici ve güvencesiz bir meslek olan satranç oyunculuğu ile hayatını idame ettirmeye çalışmaktadır. Ancak gelir yetersizliği nedeniyle ailesine destek olamamaktadır. Bu sebeple, Abdullah'a kalıcı bir iş imkânı veya mesleki eğitim sağlanarak, onun kendi ayakları üzerinde durmasına yardımcı olunmalıdır.

3. Şehidin Babasına Sağlık Yardımı Verilmeli

Şehit babası Md. Abdur Rob, ciddi akciğer enfeksiyonu ile mücadele etmektedir. Tedavisi düzenli ilaç ve sağlık hizmeti gerektirmektedir. Ailenin maddi durumu göz önünde bulundurularak, kendisine sağlık yardımı (tedavi masraflarını kapsayan bir maaş veya ilaç desteği) verilmesi acil bir ihtiyaçtır.

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah yolunda öldürülenleri ölü sanmayın. Bilakis onlar Rableri katında diridirler ve rızıklandırılırlar. (Âl-i İmrân 3:169)

Hadis-i Şerif

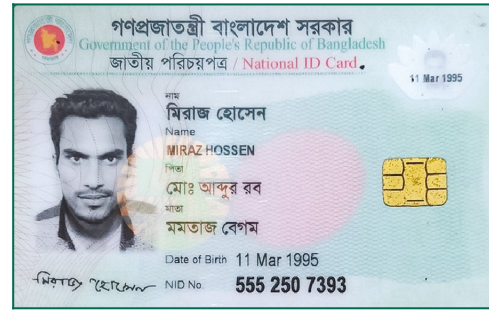
Kim Allah'tan samimiyetle şehitlik dilerse Allah ona şehitlerin makamını nasip eder. (Sahih Muslim 1888)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

উপাধি কবরস্থান	
উপাধি, সাতলিয়া, ভেঙ্গা, ঢাকা।	
ক্রমিক নং	২৪৮
মৃত ব্যক্তির নাম	শ্রীমান্দেব প্রসাদ
পিতা/স্বামী	শ্রীমান্দেব প্রসাদ
ঠিকানা	শ্রীমান্দেব প্রসাদ
বয়স	২৫ বছর
কথায়	শ্রীমান্দেব প্রসাদ
সেফটিকার স্বাক্ষর	আদায়কারীর স্বাক্ষর

People's Republic of Bangladesh
Office of the Registrar of Birth and Death
Moulvibazar District
Tupung Development Circle, Dhaka
Birth Certificate
(Form No. 34)

Register No: 214
Date of Registration: 27-08-2015
Date of Issue: 27-08-2015
Birth Registration No: 119952611280112723
Name: Miraz Hossain
Sex: Male
Date of Birth: 11-03-1995
Place of Birth: Moulvibazar, Patachpur, Demra, Dhaka-160.
Father's Name: Md. Akbar Rob
Father's Nationality: Bangladesh
Mother's Name: Momotaz Begum
Mother's Nationality: Bangladesh
Permanent Address: Moulvibazar, Patachpur, Demra, Dhaka-160.
Signature of Registrar: [Signature]
Signature of Registrar with Seal: [Signature]
Signature of Chairman: [Signature]
Signature of Chairman: [Signature]